

fra enkelte Medlemmers Side og deels fra Regjeringens Side være fremkommet saadanne Oplysninger, der viste, at man ikke med Føie og ikke uden Skade for Landet kunde overlade sig til de Tvivl, der vel kunde fremsættes med Hensyn til Budskabet, men at det Rigtigste var strax og ubetinget at antage det. Saaledes som samme Sag siden har stillet sig, har jeg erfaret, at jeg har feilet i den Mening, jeg havde om, at Rigsdagen let kunde være bragt til at antage Budskabet, skjøndt jeg derfor ikke har forandret min Overbeviisning om, at det havde været meget ønskeligt. Naar jeg nu har havt isinde at gjentage Forslaget og nu, da det er blevet stillet af et andet Medlem, slutter mig dertil, da er det ikke, fordi jeg ved denne Leilighed vil komme tilbage til det Synspunkt, jeg lagde til Grund under de ældre Forhandlinger, men fordi jeg finder, at Sagen nu er saa udebatteret, at der er samlet saameget Stof til, at Enhver kan fatte sig fuldstændigt ind i Sagen deels ved de Betænkninger, som det tidligere Udvalg, bestaaende af mangfoldige indsigtsfulde Mænd afgav paa den forrige Rigsdag, deels ved de Forhandlinger, der ellers have været førte under Sagen, saa at jeg anseer det for meget gjørligt og i høieste Grad ønskeligt, at Sagen kan blive afgjort, uden at der nedfattes et Udvalg, hvilket vilde trække den i Langdrag. Men jeg mener, at selv de Medlemmer, som ikke dele denne Mening, men snarere ere tilbøjelige til at troe, at et Udvalg i Sagen vil blive nødvendigt, meget godt kunne gaae ind paa det Forslag, der er gjort. Her er jo ikke Spørgsmaal om at betage Rigsdagen Ret og Leilighed til at nedfatte et Udvalg, men her er blot Spørgsmaal, om den skal binde sig til at nedfatte et Udvalg; her er altsaa Spørgsmaal om at staffe Rigsdagen en større Frihed ved Sagens Behandling end den, som Forretningsordenen tilsteder. Jeg kan derfor ikke andet end aldeles slutte mig til det Endringsforslag, som en æret Folkethingsmand har fremsat til den 7de §. Hvad de øvrige af ham gjorde Endringsforslag angaaer, anseer jeg dem for mindre betydende. Jeg gaaer nemlig ud fra den Forudsætning, at der ikke under denne Sag kan være Tale om noget

Endringsforslag med Hensyn til andet, der er Sagens Gjenstand, end det kongelige Budskab. Som det altid har været mig indlysende, saaledes er det ogsaa udtryffeligt fra Regjeringens Side udtalt, at der ikke kan være Spørgsmaal om andet end Ja eller Nei og saaledes forekommer det mig, at Sagen vil blive aldeles simpel, naar man frigjør Rigsdagen for den Tvang, der paaligger den ved den vedtagne Forretningsordens § 7.

Monrad: Jeg vil blot bemærke, at det er uden al Berettigelse, naar man taler om, at Arvesølfesagen skulde have mødt nogen Modstand fra den forenede Rigsdags Side. Denne Sag har slet ikke været til nogen Forhandling paa den forenede Rigsdag, og enhverformelt Mening om Stemningen der er lutter Gissninger. Jeg troer, at man uvilkaarlig har betragtet det, der er skrevet i Blade og Bøger, og den Debat, der har været ført imellem disse, som en Debat, der er foregaaet paa den forenede Rigsdag. Der er derfor som sagt Ingen, der uden ved rene Gissninger kan have nogen Mening om den forrige forenede Rigsdags Stemning for eller imod denne Sag, og enhver Mening, der i denne Henseende fremføres, er greben aldeles ud af Luften (Nei! Ja!). Der har ikke fundet nogenformelt Votering Sted; man kender vel 25 Medlemmers Mening om Sagen i Udvalget (Hør! Hør!), men videre heller ikke.

Orsted: Jeg veed ikke, om den ærede Taler, der nys fatte sig, havde Hensyn til mit Foredrag. Jeg veed imidlertid ikke, at jeg har udtalt, at det kongl. Budskab havde fundet Modstand af Rigsdagen. Det er idetmindste formelt rigtigt, at der ikke har fundet en saadan Modstand Sted, siden der ingen Votering har fundet Sted; men jeg troer heller ikke, at jeg har udtalt dette. Jeg har kun udtalt, at jeg har feilet i den Mening, som jeg oprindelig havde om, at Sagen med Letthed og Hurtighed vilde gaae igjennem. Denne Feiltagelse er det, som jeg tilstaaer; men iøvrigt har jeg aldeles ikke talt om, at Sagen i Rigsdagen har fundet Modstand. Men, om jeg havde troet, at Sagen vilde have fundet Modstand, vilde denne Mening ingentunde være greben ud af Luften eller bygget paa, hvad der har været